

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل پدیده دوزبانگی در شعر معاصر عربی (مطالعه مورد پژوهانه: دیوان "شوقیات" احمد شوقی)

محل انتشار:

پژوهش های زبانشناختی در زبانهای خارجی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

روح الله صیادی نژاد - هیات علمی دانشگاه کاشان

علی نجفی ایوکی - زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و زبانهای خارجی، دانشگاه کاشان

مرجان ژبان پور - دانش آموخته دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

دوزبانگی، شاخه‌ای از جامعه‌شناسی زبان است که افراد با رمزبندیهای زبانی مختلف آن را در روابط خویش به کار می‌گیرند. این اصطلاح نخستین بار توسط زبان‌شناس آلمانی "کارول کرومباخر" و « ویلیام مارسیه » فرانسوی مطرح شده است. در پرتو تاثیر مستقیم مسئله دوزبانگی بر توان آفرینش یک ادیب و اهمیت آن در انتقال مفهوم به مخاطب، پژوهش حاضر می‌کوشد با روش توصیفی - تحلیلی و بر اساس مطالعات کیفی، این عنصر فراگیر در شعر معاصر عربی را با تکیه بر شعر شاعر معاصر مصر "احمد شوقی" مورد بررسی و واکاوی کنند. دستاوردهای پژوهشگران بیانگر آن است که دو یا چند زبانگی شوقی سبب کاهش اعتماد به نفس فردی و اجتماعی وی شده و وابستگی او را به فرهنگ و هویت عربی کاهش داده است. افزون بر آن، این پدیده، ناکارآمدی در واژه سازی، عدم کاربست متجانس‌ها و مترادف‌ها، لغزش‌های زبانی و عروضی را برای وی به دنبال داشته است. دیگر اینکه می‌توان استنباط کرد که دوزبانگی از مانایی و پویایی زبان شوقی کاسته و خلاقیت ادبی و هنری او را به اندازه چشمگیری کاهش داده است.

کلمات کلیدی:

جامعه شناسی زبان، دوزبانگی، احمد شوقی، تداخل زبانی، ضعف بیانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125585>

